

سه شنبه 22 اردیبهشت 17 جمادی الاول 12 مه

قتل عبدالله بن زبیر در مکه در سال 73 هجری قمری

عبدالله بن زبیر، یکی از مخالفان حکومت یزید بن معاویه بود، که در اواخر رجب سال 60 هجری قمری به خاطر امتناع از بیعت با عامل یزید بن معاویه در مدینه منوره، از این شهر گریخت و به مکه پناهنده شد.

در آن هنگام امام حسین(ع) نیز بر ضد یزید قیام کرده و به مکه معظمه مهاجرت کرده بود و پس از دعوت کوفیان، جهت بر عهده گرفتن رهبری قیام مردمی اهالی کوفه، به سوی عراق رهسپار گردیده بود.

با وجود شخصیت ممتاز امام حسین(ع) و علنی شدن قیام وی بر ضد دستگاه جاثرانه بنی امیه، مکانی برای خودنمایی و شخصیت سازی عبدالله بن زبیر باقی نبود. ولیکن پس از شهادت امام حسین(ع) و فراگیر شدن نفرت عمومی نسبت به یزید و دستگاه بنی امیه، فرصتی برای عبدالله بن زبیر به وجود آمد، تا از این وضعیت به نفع خویش سود برد.

وی در آخرین سال عمر یزید بن معاویه بر ضد وی، در مکه قیام کرد و در برابر هجوم سپاهیان شام ایستادگی و از ورود آنان به مکه معظمه جلوگیری نمود و این شهر مقدس را در تصرف خویش درآورد. پس از هلاکت یزید بن معاویه در سال 64 هجری قمری و جانشینی فرزندش معاویه، موقعیت عبدالله بن زبیر مستحکم تر گردید. اما پس از مرگ معاویه دوم و درهم ریختگی دستگاه بنی امیه، فرصتی استثنایی برای عبدالله بن زبیر به وجود آمد و بسیاری از شهرها و مناطق اسلامی را در تصرف خویش درآورد و حتی نزدیک بود که شام را نیز متصرف شود.

اما مروان بن حکم، با همکاری عبیدالله بن زیاد و سایر امویان و بازماندگان حکومت یزید در شام به حکومت رسید و مدت کوتاهی خلافت نمود و پس از مرگ او فرزندش عبدالملک به حکومت رسید. با آغاز خلافت عبدالملک، جان تازه ای به کالبد متعفن امویان دمیده شد و او اقتدار آنان را دوباره به شامیان برگردانید. از آن زمان نبرد متعدد میان سپاهیان اموی و سپاهیان عبدالله بن زبیر آغاز شد. ولیکن به تدریج، سپاهیان شام صحنه را بر سپاهیان عبدالله بن زبیر تنگ کرده و شهرها را یکی پس از دیگری از تصرف آنان بیرون آوردند و آنان را به سوی مکه معظمه، وادار به عقب نشینی کردند و تنها این شهر را برای عبدالله بن زبیر باقی گذاشتند.

سرانجام در ذی قعدة سال 72 قمری سپاهیان اموی به فرماندهی حجاج بن یوسف ثقفی به مکه نیز هجوم آورده و این شهر مقدس را در محاصره خویش درآوردند ولی با مقاومت سرسختانه پیروان عبدالله بن زبیر روبرو گردیدند.

حجاج بن یوسف، با کار گذاشتن پنج دستگاه بزرگ منجنیق شهر مکه را سنگ باران کرد و حتی بسته های نفتی را به همراه سنگ ها در میان خانه های اهالی مکه می انداخت و آتش سوزی های متعدد و خرابی های زیادی به وجود آورد و در نتیجه، تعداد زیادی از مردم کشته و زخمی شدند. مردم این شهر از هر جهت در محاصره و تنگنا و از جهت بهداشتی، اقتصادی و روانی در وضعیت بسیار سختی قرار گرفتند.

محاصره شهر مکه و سنگباران آن به مدت شش ماه و نیم ادامه یافت. خانه خدا (کعبه معظمه) و مسجد الحرام نیز از آسیب این هجوم وحشیانه در امان نماندند. در این مدت، اکثر اهالی مکه از شهر خارج شده و تسلیم شامیان گردیدند و تنها پیروان عبدالله بن زبیر مقاومت می کردند. آنان نیز روز به روز کمتر شده و تنها عده اندکی با عبدالله بن زبیر در داخل مسجدالحرام مقاومت کرده و سرسختی نشان می دادند. تا این که در روز هفدهم جمادی الاولی، سال 73 قمری، سنگی به نزدیکی عبدالله بن زبیر فرود آمد و ترکش های آن، عبدالله بن زبیر را فراگرفت و او را به هلاکت رسانید.

پس از هلاکت وی، سپاهیان حجاج وارد مکه معظمه و مسجدالحرام شده و حرمت این مکان مقدس را نگه نداشتند و در داخل مسجدالحرام، خون ریزی بزرگی به راه انداختند و سر عبدالله بن زبیر و تعدادی از یاران وی را از بدن جدا کرده و برای عبدالملک بن مروان در شام فرستادند و بدین سان به حکومت هشت ساله زبیریان پایان بخشیدند.

درگذشت «ابوالعباس احمد عرب یحیی» معروف به «ثعلب» لغت شناس در سال 291 هجری قمری

«ابوالعباس احمد عرب یحیی» معروف به «ثعلب» لغت شناس و نحوی معروف عرب در سال 291 هجری قمری وفات یافت. وی در پایان تحصیلات متداول آن عصر، از 16 سالگی با جدیتی بسیار به تحصیل ادبیات عرب اهتمام ورزید و پس از سالها مطالعه بیکر به مقامی شامخ نائل آمد. ثعلب از پیشوایان کوفی نحو در لغت عرب بشمار می‌رود. مهمترین آثار بجای مانده از این عالم بزرگ عبارتند از: «الفصحیح، قواعد الشعر و اعراب القرآن» .

تولد «امام محمد غزالی» از دانشمندان و فلاسفه بزرگ اسلام و ایران در سال 450 هجری قمری

«امام محمد غزالی» از دانشمندان و فلاسفه بزرگ اسلام و ایران در سال 450 هجری قمری دیده از جهان گشود. او و برادرش احمد پس از فوت پدر تحت سرپرستی و مراقبت احمد بن اردکانی قرار گرفتند. امام محمد غزالی نزد ابونصر اسماعیلی فقه آموخت و در اندک مدتی در علوم زمان خود سر آمد همگان شد و بدین ترتیب بود که در بیست و هشت سالگی از بزرگترین فقهای شافعی گردید. شهرت امام محمد غزالی موجب شد تا از طرف خواجه نظام الملک برای تدریس به نظامیه بغداد دعوت شود. اما این دانشمند برجسته به سال 488 هجری به سبب بحران روحی و فکری شدید تدریس را رها کرده، بغداد را به قصد حج ترک گفت و سپس در بیت المقدس مسکن گزید. وی در همین ایام به وطن مراجعت کرد و تدریس در مدرسه نظامیه نیشابور و ارشاد مردم را از سر گرفت. گفتنی است یکسال قبل از بازگشت به میهن امام محمد غزالی اثر ارزشمند خود «احیاء العلوم» را به رشته تحریر درآورد. از دیگر آثار این دانشمند و فیلسوف برجسته ایران زمین می‌توان «کیمیای سعادت و نصیحة الملوك» را نام برد .

اتمام تألیف رساله تاریخی آشوب - آخر الزمان توسط شیخ حسین اولیای بافقی در سال 1330 هجری قمری

شیخ حسین اولیای بافقی تألیف رساله تاریخی خود آشوب - آخر الزمان را در سال 1330 هجری قمری به پایان رساند. مولف در این اثر مهم و تاریخی رویداد های روزگار

استبداد صغیر؛ و در گریه‌های مشروطه خواهان و استبداد جوانان را شرح داده است. هم چنین شرح حادثه بمباران حرم مطهر امام رضا(ع) به دست نیروهای روسی بخش مفصلی از رساله آشوب آخر الزمان را تشکیل می‌دهد. این رساله در روشن ساختن گوشه‌هایی از تاریخ ایران در دوران مشروطه و نابسامانی‌های پس از آن اثری مفید و ارزشمند است و نسخه‌ای از آن در کتابخانه آستان قدس رضوی نگهداری می‌شود.

تولد شهید شیخ مرتضی بروجردی در سال 1348 هجری قمری

خلاصه‌ای از زندگی این بزرگ مرد عرصه دین و دانش:

ولادت: ایشان در بین الطلوعین هفدهم جمادی الاول سال 1348 هجری قمری در یک خانواده مذهبی به دنیا آمد و وجه تسمیه ایشان به مرتضی به دو جهت می‌باشد اول این که ساعتی قبل از تولد، والده ایشان که بسیار عابده و زاهده بوده در خواب پیامبر اسلام (صل الله علیه وآله) و امیر المؤمنین (علیه السلام) را می‌بیند که از والد ایشان مرحوم حاج شیخ علی محمد سنوالاتی می‌نمایند و حاج شیخ پاسخ می‌گوید و پس از اتمام سؤالها و بحث از زیر عباک مبارکشان طفل قنداق شده‌ای را به مرحوم حاج شیخ هدیه منمایند و مفرماینند نامش مرتضی میباشد.

و جهت دوم این که ایشان در جوار مرقد مطهر امام علی مرتضی (علیه السلام) متولد شده است .

پدر بزرگوارش شیخ علی محمد بروجردی یکی از مراجع تقلید شیعه و از برترین تلامذه آیات عظام، میرزای نائینی، سید ابوالحسن اصفهانی، آقا ضیاء الدین عراقی، محقق اصفهانی، سید علی قاضی به شمار میرفت، کتاب‌های توضیح المسائل، مناسک حج، انیس المقلدین، حاشیه عروه، کتاب الخمس از آثار وی می‌باشد.

تحصیلات: ایشان از سن شش سالگی به کسب علم و دانش پرداخت مقدمات و سطوح را تحت نظر والد بزرگوار خود به پایان رساند و از محضر درس اساتید حوزه علمیه نجف اشرف هم بهره‌های فراوانی برد و به مقام شامخ مرجعیت رسید.

اساتید: اساتیدی که ایشان در محضر آنها تلمذ نموده است.

1 - شیخ علی محمد بروجردی والد شان .

2 - شیخ حسین حلی .

3 - سید محسن حکیم .

4 - سید ابوالقاسم خونی .

تألیفات: ایشان موفق به تألیف تقریرات درس مرحوم سید ابوالقاسم خوئی در زمینه فقه و اصول در حدود چهل جلد شدند که شانزده جلد آن به نام مستند العروة الوثقی چاپ گردیده و فضلاء حوزه علمیه از آن استفاده می‌نمایند.

خصوصیات اخلاقی: وارستگی و بی‌اعتنائی به زخارف دنیا، و احتیاط در صرف وجوه شرعیه یکی دیگر از خصوصیات ایشان بود و خود معظم له از هدایا و نذوراتی که برای شان مآوردند با اقتصار تام مصرف و مقداری را نیز جهت فقراء و نیازمندان نجف اشرف اختصاص داده بودند، در سرپرستی و یاری رساندن به خانواده زندانیان عراق نقش بسیار مهمی داشت و به طور ناشناس و مرتب ما یحتاج زندگی آنان را تأمین مینمود.

در انجام وظایف دینی خستگی نمی‌شناخت غالب اوقات شبانه روز چیزی در حدود 18 ساعت به مطالعه و تدریس و کمک به مستمندان و سایر خدمات دینی انجام می‌داد. فقراء گاهی اوقات نامناسب دق الباب می‌نمودند که همه خواب بودند، آقا خودشان برخاسته و با دست خود و با ترحیب به آنان کمک می‌نمودند و تا حد امکان نمی‌گذاشتند فقیری دست خالی از در منزلشان رد شود.

تهجد و تضرع‌های نیمه شب و راز و نیاز ایشان به درگاه احدیت چنان از سوز دل بر مخواست که دیگران را تحت تأثیر شدید قرار می‌داد، بیش از پنجاه سال بود که نماز شب شان ترک نشده بود و غالب اوقات تهجد در شب را در اتاقی کاملاً تاریک به حدی که اگر روزه نوری از پنجره داخل می‌آمد آن را پوشانده که اتاق ایشان در ظلمات و تاریکی محض قرار گیرد، علت را که سؤال می‌کردند می‌فرمودند: می‌خواهم به یاد تاریکی قیوم بیافتم، و در آنجا معبودش را خطاب و به درگاه احدیت نیایش می‌نمود، در سجده به مدت‌های طولانی متضرعانه و ناله کنان با چشمان اشک بار معبود و معشوق اش را مخاطب قرار می‌داد.

مسافرت: در تابستان سال 1398 هجری قمری به منظور زیارت مرقد مطهر ثامن الحجج (علیه السلام) و هم زیارت مرقد پدر و به منظور چاپ کتاب‌های خود به ایران مسافرت و مورد استقبال کم نظیر اهالی بروجرد قرار گرفتند، اهالی قدردان و گوهرشناس بروجرد تا ملایر از معظم له استقبال و مقدمش را گرامی داشتند، در شهرستان‌های قم، مشهد، تهران و بروجرد از طرف حوزه علمیه و طبقات مختلف تقاضای زیادی برای توقف شان نمودند.

لکن ایشان به منظور جلوگیری از تضعیف حوزه علمیه نجف اشرف به آن دیار مقدس مراجعت کردند و همواره جهت حفظ آن حوزه علمیه علی‌رغم مشکلات عدیده احساس وظیفه می‌نمودند، اقامت در نجف اشرف و ادامه درس و بحث و تربیت طلاب در آن حوزه علمیه مقدسه را بر خویش واجب می‌دانستند.

وفات (شهادت) :سر انجام در سحرگاه بیست و چهارم ذی الحجه سال 1418 هجری قمری که مصادف با شب خاتم بخشی مولی‌المومنین امیرالمومنین علی (علیه السلام) و شب مباحله، به هنگام بازگشت از حرم مطهر از سوی مرد مسلحی مورد حمله قرار گرفته شد که آقا با فریاد (الله اکبر) در مقابل درب مسجد (قنله گاه) بر زمین افتاده و همان جا به لقاء الله و دیدار معبود و معشوق اش شتافت پیکر پاک او را (بنا به وصیت ایشان که فرموده بود: قبرم را در وادی السلام نزد دو قبر مطهر حضرت هود و صالح (علیهما السلام) تعیین نمایند) به خاک سپرده شد.

در گذشت دکتر حسینعلی هروی در سال 1372 هجری شمسی

دکتر حسینعلی هروی از استادان و محققان پر آوازه زبان وادبیات فارسی در سال 1372 هجری شمسی بدوود حیات گفت . شهرت دکتر هروی بیشتر به سبب حافظ شناسی ایشان است و در این زمینه کتابی در چهار جلد منتشر ساخته است . این کتاب ارزشمند حاصل 15 سال فعالیت و تحقیق مستمر استاد هروی بشمار می‌رود.

تولد فلورانس نایتینگل بنیانگذار شیوه پرستاری جدید در سال 1820 میلادی

فلورانس نایتینگل بنیانگذار شیوه پرستاری جدید در سال 1820 میلادی در فلورانس ایتالیا بدنیا آمد. نایتینگل جوانی خود را در انگلستان سپری کرد و همواره به مطالعه بیماریهای مختلف و چگونگی مراقبت از بیماران مشغول بود. نایتینگل به هنگام جنگ کریمه برای پرستاری از سربازان مجروح به جبهه نبرد اعزام شد و با فداکاری شبانه روزی به مداوای مجروحان جنگی پرداخت. فلورانس شب هنگام با چراغی در دست به میدان نبرد می‌رفت و زخمی‌ها را با کمک دیگر امدادگران به مکانهای مراقبت انتقال می‌داد از این رو به بانوی چراغ بدست معروف است .

تولد گریگوری راسپوتین کشیش روسی در سال 1872 میلادی

گریگوری راسپوتین کشیش روسی و از شخصیت‌های مرموز دربار نیکلای دوم تزار روسیه در سال 1872 میلادی بدنیا آمد. او دهقانی بود که بعدها به کسوت کشیشی درآمد و

پس از ورود به دربارتزار و مداوای فرزند او محبوبیتی خاص پیدا کرد. قدرت و نفوذ راسپوتین در دربار نیکلای دوم به اندازه ای رسید که وزیران و رجال روسیه تحت فرمان او قرار گرفتند. اما این امر مدت زیادی دوام نیافت و راسپوتین به اتهام همکاری با عناصر ارتجاعی و افراطی به دست درباریان به قتل رسید. جسد راسپوتین بعدها در میان یخهای رود نوآ کشف شد.